

[Weikop.]

enighed om, at når en pris er rimelig, så kan avancen ikke være urimelig. Det vil jeg gerne understrege, for at der ikke skal opstå nogen misforståelse.

Så vil jeg gerne gøre nogle ganske enkelte bemærkninger om trustkommissionen. Den højtærede minister sagde — sådan forstod jeg ministeren — at han ikke rigtig kunne forstå, at den interesse, der tidligere havde været for denne kommission, var forduftet. Jeg kan dårligt tænke mig, at den højtærede minister hermed sigtede til det konservative folkeparti. Der *har* hidtil været interesse for trustkommissionen, men vi mener som sagt, at nu skulle dette arbejde være færdigt. Så siger den højtærede minister: ja, men man må også se på det arbejde, der er planlagt. Ja, hvis man skal se på, hvad der er planlagt, kan man komme meget langt ud; det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var også inde på, at man skulle være enig om at gøre det arbejde, der var i gang, færdigt. Jeg vil vente med at tage stilling hertil, indtil oplysningerne foreligger. Med andre ord, jeg vil ikke i dag erklære mig enig i noget. Jeg har sagt, at hvis man er ved at tilendebringe et arbejde, som man er kommet langt ind i, skal man naturligvis ikke kaste godt arbejde overbord, men jeg vil som sagt gerne vente med at tage stilling hertil.

Nu, da trustkommissionen er blevet drøftet og der er en sådan enighed tilstede, kan jeg dog ikke lade være at sige, at jeg kunne have ønsket, at der også havde været enighed om, at kommissionen skulle ophøre. Jeg kan minde om, at spørgsmålet har været fremme mange gange før. Jeg minder om, at i debatter, jeg har haft med det ærede medlem hr. Rager som ordfører for det radikale venstre, har vi så sandelig drøftet trustkommissionen. Jeg har her et citat fra den 28. oktober 1952, hvoraf det fremgår, hvordan det radikale venstre så på trustkommissionen, idet jeg går ud fra, at når det ærede medlem hr. Rager var ordfører, gav han udtryk for sit partis stilling. Det findes i folketingets forhandlinger 1952—53, sp. 398. Det ærede medlem hr. Rager sagde:

„Lad os blive fri for al den megen videnskab, lad os blive fri for alt det skrivebordsarbejde, lad os prøve på at

tage nogle mennesker, der forstår nerven i de virksomheder, der er genstand for undersøgelse. Tag nogle fornuftige praktiske mennesker ind, tal med dem, bed dem være med til at skrive det, blive enige om, hvad der skal stå. . . . Men lad os få folk, der virkelig forstår det hele, udover at de har gået og læst på et universitet og prøvet på kontorer at udforme tanker i paragraffer. Andre steder er man mere fornuftig på dette område.“

Så vidt det ærede medlem hr. Rager, der også dengang og flere gange har sagt, at der må ske noget på dette område. Jeg er temmelig sikker på, at vi også her når til enighed. Det skulle i hvert fald glæde mig, om vi kunne opnå enighed om, at der skal ske en fornuftig afvikling af trustkommissionens arbejde.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg har ikke undersøgt, hvad der til skiftende tider eller af forskellige medlemmer er sagt om trustkommissionens virksomhed, arbejde og personer. Derimod erindrer jeg, at trustkommissionens sammensætning og det kommissorium, der er givet den, er tiltrådt af det ærede medlem hr. Weikop og hans parti. Iøvrigt synes jeg, det ærede medlem skulle følge den linie, han også selv antydede, at når der er påbegyndt et betydeligt arbejde på det ene eller det andet område, gør man dette arbejde færdigt.

Tholstrup: Jeg kan stadigvæk ikke se, at det skulle være nødvendigt at have 14 medlemmer i rådet; med 9 medlemmer kunne alle hovedorganisationerne blive repræsenteret foruden jurister og andre, som særlig skal varetage samfundets interesser.

Men tilbage til spørgsmålet om mejeriproduktmonopolet. Når aftalerne har måttet anmeldes, hvordan kan det så gå til, at Aarhuskontoret er i stand til at tvinge de små smelteostfabrikker, som er i konkurrence med Kavli, til mod deres egen vilje at gå ind under et fællesskab? Hvorledes kan det gå til, at man med udsigt til succes kan opfordre til boykot overfor det kapitalstærke Kavli, således at der kun ved landbrugsministerens indgriben blev opnået en ordening? Vil det sige, at dette monopol-